

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/171/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010209
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820010209.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému E. B., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom v K., W. J. XXXX/XX, okres B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04. marca 2021 v Trenčíne prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. septembra 2020 pod sp. zn. 1Nt/9/2020 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného E. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 14. septembra 2020 pod sp. zn. 1Nt/9/2020 podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného E. B., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. februára 2020 pod sp. zn. 1T/7/2020 právoplatne (25. marca 2020) uznaný za vinného z trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a, odsek 2 písm. e) Tr. zákona a iné, na skutkovom základe uvedenom pod bodom 1) citovaného trestného rozkazu a z trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom pod bodom 2) citovaného trestného rozkazu, za čo mu bol podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 37 písm. h) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona ako i § 41 odsek 1 Tr. zákona uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v adhéznom konaní mu bola podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému B. B., nar. XX.XX.XXXX v sume -300,- Eur. Okresný súd rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že dôvod - zmena svedeckej výpovede poškodenej W. B. z jeho neprospechu ku jeho prospechu, na ktorú poukazoval odsúdený E. B., nemôže byť dôvodom k tomu, aby bolo možné povoliť obnovu konania podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku vo vzťahu k právoplatnému výroku o vine skutku pod bodom 1) citovaného trestného rozkazu a v konečnom dôsledku aj vo vzťahu k nadväzujúcemu výroku o uloženom a nepodmienečnom úhrnnom treste odňatia slobody v uvedenej trestnej veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/7/2020. Okresný súd poukázal na to, že pokiaľ ide o predmetnú zmenu svedeckej výpovede poškodenej W. B., ktorú osobne v nevyhnutnom rozsahu vypočul, jej zmenu, spočívajúcu v tom, že poprela, že by sa jej odsúdený v inkriminovanom čase vyhrážal zabitím a nechoval sa voči nej násilne, keď pôvodne opakovane (trikrát) tvrdila pravý opak, pretože na odsúdeného žiarlila a k zmene svojej pôvodnej výpovede sa odhodlala s odstupom času len preto, že nevedela, ako to má spraviť, hodnotí ako jej účelové tvrdenia, so zámerom pomôcť odsúdenému, ktorý je jej druhom, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, s ktorým je v písomnom kontakte a ona sa aktuálne nachádza v

zložitej rodinnej a ekonomickej situácii, keď sa ocitla sama v starostlivosti o 6 detí, pričom poškodená ale k zmene svojej výpovede v prospech odsúdeného pristúpila až po tom, čo odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania. Okresný súd ďalej poukázal, že zmena svedeckej výpovede poškodenej v prospech odsúdeného nemá sama o sebe v posudzovanom prípade relevantný význam, vzhľadom na ďalšie usvedčujúce súdu skôr známe dôkazy - svedecké výpovede W. K. a W. B. O.. Okresný súd tak nezistil žiadne dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku, pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné (priaznivejšie) rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený E. B., ktorý prostredníctvom ustanoveného obhajcu sťažnosť písomne odôvodnil tým, že predložil dôkaz súdu skôr neznámy, ktorý preukazuje, že sa nedopustil skutku pod bodom 1) predmetného odsudzujúceho trestného rozkazu a teda ani prečinov nebezpečného vyhrážania a výtržníctva. S odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu nesúhlasí, pretože písomné vyhlásenie poškodenej ako aj jej nová svedecká výpoveď môže odôvodniť iné rozhodnutie vo výroku o vine vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) predmetného trestného rozkazu a vo výroku o treste, pretože podľa poslednej svedeckej výpovede poškodenej sa pri jeho incidente s poškodenou nenachádzala svedkyňa K., ktorú je potrebné v obnovenom konaní na túto skutočnosť vypočuť. W. O. nebol priamym svedkom ani jedného z trestných činov, za ktoré bol odsúdený. To, že posledná svedecká výpoveď poškodenej sa javí byť pravdivou potvrdzuje tiež skutočnosť, že ho v minulosti svedkyňa dvakrát nepravdivo obvinila z trestnej činnosti, ktorej motívom bola jej žiarlivosť. Odsúdený ďalej poukázal na znenie uznesenia Najvyššieho súdu SR v Bratislave, sp. zn. 2Tos/21/2017, kedy na jeho podklade v prejednávacom prípade existuje značný stupeň pravdepodobnosti a dôvodnej možnej zmeny rozhodnutia o vine a treste, čím sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. Preto navrhol, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil a aby sám rozhodol tak, že podľa § 394 odsek 1 Tr. poriadku povolí obnovu konania tak, ako sa domáhal vo svojom podanom návrhu.

K písomnému odôvodneniu sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 03. decembra 2020, na neverejnom zasadnutí dňa 04. marca 2021 preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného E. B., hoci bola podaná oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 odseku 1 Tr. poriadku totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade pokiaľ ide o výrok o vine pod bodom 1) právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. februára 2020.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu

spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne (právne) hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 odseku 1 Tr. poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo vzťahu k výroku o vine pod bodom 1) predmetného citovaného trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza a následne aj v vo vzťahu k nadväzujúcemu výroku o treste odsúdeného E. B.. Okresný súd v napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh odsúdeného za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval.

Okresný súd v dôvodoch napadnutého uznesenia náležite vyhodnotil „nové“ skutočnosti a dôkazy, o ktoré opieral odsúdený E. B. svoj návrh na povolenie obnovy konania a aj z logického hľadiska dospel k správne záveru o tom, že tieto „nové“ skutočnosti či dôkazy nemôžu byť zákonným podkladom pre povolenie obnovy konania v prípade tohto mimoriadneho opravného prostriedku a teda v tomto konaní nie sú spôsobilé viesť k priaznivejšej zmene pôvodného a právoplatného rozhodnutia o vine / pod bodom 1)/ a následne aj v nadväzujúcom výroku o treste v trestnej veci odsúdeného E. B. vedenej pod sp. zn. 1T/9/2020, s ktorými závermi sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na tieto vecne správne (kvalifikované) závery okresného súdu v napadnutom uznesení. Okresný súd sa podrobne svojimi argumentmi (krajský súd ich považuje za presvedčivé a správne a stotožňuje sa s nimi) v dôvodoch napadnutého uznesenia vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré spochybňoval odsúdený aj prostredníctvom uvádzaných „nových“ skutočností a dôkazov vo vzťahu k výroku o vine pod bodom 1) citovaného predmetného trestného rozkazu. Pokiaľ odsúdený poukazoval na to, že svedkyňa W. K. nebola priamym svedkom incidentu, resp. toho, že sa vyhrážal poškodenej zabitím, z jej svedeckej výpovede z prípravného konania však nepochybne vyplýva, že priamym svedkom bola toho, ako sa pred ňou odsúdený v jej byte vyhrážal poškodenej - jej dcére zabitím a to dokonca opakovane aj po príchode hliadky polície navyše, s vyslovenými vulgarizmami adresovanými poškodenej. So zreteľom na sťažnostné argumenty odsúdeného krajský súd uvádza, že súdu, ktorý posudzuje podmienky pre povolenie obnovy konania neprináleží podrobne hodnotiť nie len skutkové ale i právne závery pôvodne konajúcich súdov. Taktiež akákoľvek legislatívna zmena zákona (v prospech či neprospech odsúdeného) nemôže byť zákonným podkladom pre povolenie obnovy konania. Konajúci súd o povolení obnovy konania však musí dôkazy, o ktoré opiera navrhovateľ svoj návrh na povolenie obnovy konania vyhodnotiť v takej miere, aby mohol urobiť relevantný záver o ich spôsobilosti či nespôsobilosti povolenia obnovy konania. V posudzovanom prípade okresný súd takýto presvedčivý záver urobil, keď zmenu svedeckej výpovede poškodenej v prospech odsúdeného správne vyhodnotil ako dôkaz, ktorý vo vzťahu k ďalším usvedčujúcim, súdu skôr známym dôkazom, je nespôsobilá privodiť iný záver o vine odsúdeného vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) predmetného citovaného trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti a dôkazy, na ktoré poukazoval, t. j. zmenenú svedeckú výpoveď svojej poškodenej družky v jeho prospech a tiež iba ním hodnotenie svedeckých výpovedí K. a W. O., nemôžu byť zákonným podkladom tak, ako na to správne a podrobnejšie poukázal už okresný súd v napadnutom uznesení pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Tr. poriadku v rozsahu tak, ako sa povolenia obnovy konania odsúdený domáhal. Krajský súd sa preto so závermi okresného súdu v napadnutom uznesení v celom rozsahu stotožnil. Na podklade uvedených dôvodov krajský súd nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil, nepovažoval sťažnosť odsúdeného E. B. za dôvodnú a preto ju podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.